

[Ninn-Hansen.]

der nu bliver trawlerfangst. Jeg tror, vi i allerhøjeste grad har brug for, at der her ikke alene bliver tale om et initiativ fra den kgl. grønlandske handel, men at der også åbnes adgang for danske fiskere til at gennemføre sådant trawlerfiskeri, idet man dog samtidig bør søge at medvirke til, at de tager grønlandsk mandskab og oplærer dette.

Ministeren har i fremsættelsen gjort nogle bemærkninger om, at der senere vil fremkomme et forslag til næringsbestemmelser. Ministeren har ikke omtalt, hvordan dette forslag vil blive; jeg vil meget stærkt henstille, at dette forslag ikke kommer til at omfatte et krav om bopæl. Det er nemlig vor opfattelse, at vi i allerhøjeste grad har brug for, at andre, altså danske erhvervsdrivende, kommer til Grønland og medvirker til opbygningen af et grønlandsk erhvervsliv, hvad enten det drejer sig om deltagelse i fiskeriet, eller det drejer sig om at opføre og drive industrianlæg. Der er dog noget helt selvmodsigende i, at vi på foranledning af den danske stat sender et stort antal personer til Grønland som udsendte i længere eller kortere tid og derefter gennem loven direkte hindrer andre danske statsborgere i at iværksætte et erhvervsliv i Grønland og dermed hjælpe den grønlandske befolkning. Vi tror, der er brug for et sådant privat initiativ både i de større byer, hvor også staten investerer — og man kan vel sige koncentrerer sine investeringer — og på de mindre steder, hvor staten kun tænker meget lidt, for ikke at sige slet ikke, på investeringer. Den eneste fremtidsmulighed, der bliver for disse mindre steder, er, at andre, altså private, sætter noget i gang. Vi tror derfor, det vil være det bedste for den grønlandske befolkning, hvis man gennemfører disse frie forhold, og det må vel også være rimeligt, at man i vort kommende samarbejde med Grønland og den grønlandske befolkning får fastslået bestemmelser, der går ud på, at der skal være både lige ret og lige pligt.

Axel Sørensen: Da mit partis ordfører, hr. Kirkegaard, er forhindret i at deltage i dette møde, skal jeg på det radikale venstres vegne fremsætte nogle enkelte bemærkninger.

Efter en hastig gennemgang af lovforslaget forstår jeg, at det er udtryk for synspunkter, som er godkendt af det grønlandske landsråd, og som fastslår, at alle danske statsborgere kan deltage i fiskeri og fangst i Grønland og i de grønlandske farvande, når de har fast bopæl i Grønland. Når danske fiskere uden fast bopæl i Grønland ikke kan deltage uden dispensation, vil jeg gerne spørge ministeren, om det er udtryk for, at de grønlandske fiskere selv kan skaffe tilstrækkelig store fangster. Hvis det er tilfældet, ser det ud til, at grønlænderne selv er i stand til at klare en for landet afgørende vigtig opgave. I så henseende håber jeg at den nye lov vil være til gavn for Grønland.

Der er fra visse sider draget spørgsmål frem om det rimelige eller urimelige i begrænsningen af danskeres deltagelse i fiskeriet i Grønland, og jeg synes, at det med baggrund i en stærkere tilnærmelse mellem dansk og grønlandsk initiativ vil være rigtigt at begrænse den ordning, som er under debat her, til et fast åremål, også fordi der jo her i tinget ligger et forslag til næringslov, som må tilpasses grønlandske forhold.

Jeg kan på hr. Kirkegaards vegne give tilsagn om en velvillig indstilling under lovforslagets videre behandling.

Vivike: Vi får jo den egentlige grønlandske erhvervslov til behandling om ret kort tid, så jeg skal ikke sige så meget om lovforslaget om fangst, jagt og fiskeri.

Egentlig ville jeg nok ikke være så bange for en ophævelse af kravet om, at man skal bo på Grønland, for fiskernes vedkommende, hvis vi så lavede nogle af de foranstaltninger, som hr. From var inde på. Jeg tror i øvrigt heller ikke, der ville ske de grønlandske fiskere noget ved det, for jeg har ikke nogen rigtig tro på, at danske fiskere begynder at fiske ved Grønland. Den frihed kunne vi for den sags skyld godt give dem. Men det kan vi se nærmere på i udvalget.

Jeg skal gøre dette meget kort ved at anbefale lovforslaget.

Erik Østergaard: For den udvikling, der i den nyere tid har fundet sted og stadig er i gang i Grønland, spiller fiskeriet jo en meget stor rolle, idet det praktisk talt er det eneste erhverv, der virkelig kan udbyg-